

P I S A

1 6 0 8

EX LIBRIS
ILLVSTRISSIMI VIRI,
DN. DAN. LVDOLPHI,
LIB. BAR. de DANCKELMANN,
S. REG. MAI. BORVSS. CONSILIARII
STATVS INTIMI, cetera,
BIBLIOTHECÆ ACAD. FRIDERICIANÆ
TESTAMENTO RELICTIS.

Hd. 11.

IN HONOREM
Conjugii

ORNATISSIMI,
 DOCTISSIMIQUE IUVENIS,
 DN. DANIELIS, LL.
 Candidati, integerrimi, prudentissimi-
 que viri, Dn. Iohannis Alberti,
 maioris Alschleebii Præ-
 toris, F. Sponsi:

ET

PVDICISSIMÆ, MO-
 DESTISSIMÆQUE VIRGI-
 NIS MARGARITÆ, HONE-
 stissimi ac prudentissimi viri, Dn. Iohannis
 Zellij, civis quondam Servestani pri-
 marii, piæ memoriæ, relictæ
 Filiz, Sponsæ.

Carmina faustæ felicisq; appreciationis
 ergò nuncupata à præceptoribus
 & amicis, quorum suum cuius-
 que versibus nomen est ad-
 scriptum.

SERVESTÆ,
 Excudebat Iohannes Schleer, Anno 1608.

VOTVM

Ἐπιάουσιον καὶ γαμικόν.

HÆc tria felices possunt nova reddere, Chri-
Si datur his uti numine propitio (Sti
Anni forma novi, novus & torus, hujus
adaucti

Inter complexus & nova progenies.

En veteri vertente, novi redit arbiter anni

Sol, venit in thalamos en nova nupta tuos,

Sponse! nova ut soboles succrescens blanda precetur

Complures annos jugiter, oro, novos.

O Iesu, casti thalami qui fautor & author,

Sis presens Sponsis propitiusq; novis.

M. Caspar Vlricus.

DANIELO ALBERTO ET MARGARITÆ

Zellix ἱερογάμοις lectissimis S. D.

Mnia amicorum pariter, pariterque deorum,

Dixisse fertur Socrates communia.

Sic ego Bethsabees modulatum carmen alumno,

Ac Lesbix à me redditum lyrae modis,

A :

Munus

Munus amicorum tedis commune dicavi,
Quo vota Sponsis haestenus feci novis:
Nec semel illa quidem, faciamque subinde rogatus,
Suspensa postquam barbitos filet seni.
Quo thalamum, DANIELE, tuum quoque dono, tuarumque
Nunc MARGARITAE, quae viro nubit tibi,
Virginitatis honos, intacti fama pudoris.
Non Iaspis illo, non Smaragdus munere,
Non potiora piis fuerint hoc flumina Croesi,
Quo conjuges Rex Israelis munerat.
Crede mihi, nec vana fides: hoc munere quisquis
Est dives, ullam haud sentiet penuriam.

PSALMVS CXIIIX. VT

existimatur, Salomonis, commendans omnibus hominibus,
& imprimis conjugibus, timorem Dei, & manuum laborem,
utrumque ad vitae beatitudinem summopere necessarium.

*Ter beatum, quem timor intimo
Tangit Iehova pectore, nec sacra
A lege divorsum in salebras
Devius insinuavit error!*

10

*O te beatum, quis quis es aut eris!
Nam sorte quamvis paupere sis, tui,
Illo favente, te laboris*

20

*Fenus alet. Facilem ille abunde
Victum refundens, ut bene sit tibi,
Cornuque pleno copia suppetat:
Rumoreque ut vortant secundo,
Cuncta operum tibi prosperabit.*

Cen

Ceu vitis arctans palmite conjugē

Vlmos maritat; ceu viridi domum

Incingit amplexu stolonum:

Sicutuate sobolis feraci

Stipabit uxor germine liberum,

Mensam ambientum; ter mite ut suam,

Non mentiente spem coloni,

Arborem oliua onerans renodat.

Hac sunt, Iehouam qui timet, hac viro

Promissa vita commoda, quæ manent,

Eventibus rerum inuidendis,

Corde Deum ingenuo colentem.

Arcis, Iehoua, è sede Sionis

Lauto bonorum te cumulo obruet,

Vibemq̄, qua sedem locasti,

Commoditate beabit omni.

Florente pacis quò Solyma ubere,

Atq̄, Iſraëlis incolumi statu,

Natosq̄, natorumq̄, tecum

Progeniem aspicias beatam.

Gregorius Bersmanus.

A 3

AKPO.

ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ

Ἐπιόχλω γαμυλῶν ἡγάγεσθε.

DVm semper, DANIEL, studiis addictus honestis,
A udieris mecum Præcepta exponere IVRIS;
N unc animus verò socialis vincula lecti
I n verâ Ihovæ fert cognitione subire.
E rgo tibi tædæ connubia prospera grator,
L ongos ut durent, opto, feliciter annos;
A ugeat optatos DEVS hos socialis amores
L ecti, qui primus sinceri est autor amoris,
B ina jugo tali semper dum corpora nectit,
E t det, quod reprobas DANIEL, ut MARGARIS illud
R eprobet: & faveat cœptis Concordia vestris,
T urtareusque favor conjungat pectus utrumque,
V ester amore torus flagret dum sidera fulgent.
S intque procul lites, Discordia, iurgia, rixæ:
S ic geminum corpus paulatim crescet in unum,
P ulchrior & proles veniet de sanguine pulchro,
O mnes, quod restat, partas agnoscite dotes,
N ato proque illis Genitoris pectore grates
S olvite, cum thalamiq̄ue ad gaudia vestra vocate,
V t bonitate suâ vos adjuvet, augeat, ornet
S æcula post mundi faciat plantagia coeli.

Iohannis Coppentii Servestani.

ΑΛΙΥΔ.

Res gata vinculum jugale, res sacra,
Et sanctus ordo est à Iehova conditus,
A quo fluunt cœu fonte fecundo bona,

Qui

Qui cum creasset hujus orbis machinam
Bonis repletam plurimis, tunc corpora
Tori jugalis copulâ junxit duo,
Non dissecanda quàm supremâ frigida
Horâ necis, sic ut genus mortalium
In castitate tempore omni viveret.
Huic ergò qui sacro resistunt ordini,
Et ferre curas denegant quamvis graves
Vita jugalis, qua medela cœlitus
Ostensa nobis est, & interim tamen
Vetito igne caci ac improbi Cupidinis
Ardent, nihilq; castra perversa nisi
Veneris sequentes jura castimonia
Violant, merentur & simul pœnas graves.

His ergò cœptis gratulor, DANIEL, tuis,
Qui conjugem tibi fidelem jungere
In animo habes, qua dura thalami pondera
Tecum ferat, molestias ac leniat.
Præbebit hac sociam se in omnibus tibi,
Curabit atq; rem domumq; sedulo,
Si latus eris & illa quoq; latabitur.
Ut vota, fas est, Sponse dilectissime,
Feram, movetur namq; votis Rex poli,
Sali, soli, quem ardentibus votis precor,
Ut vinculum jugale rebus omnibus

Secundet,

*Secundet, atq; prosperet multis bonis,
Pellatq; vana jurgia à vestro toro,
Possitis ut vitam quietam ducere,
Benedicat ab Sionis arce maximus
Vobis Deus, videatis ut carissimos
Et liberos & liberorum liberos.*

Moris, amoris, & honoris ergo scribebam
Iohannes Faber, Roslebiensis
Anhaltinus.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

Ritum nuptialem exhibens.

Viator & Autor.

Sic quid hoc dicam? quòd tantus clamor ad auras
Consurgit? dulces resonant citharæq; lyra q;?
Ecquid conveniunt læti juvenesq; senesq;?
Ecquid concurrunt pueri innuptæque puellæ?
Ut ducant Sponsum ad sacri penetralia templi?

Ast hominem, tardæ gressu Testudinis instar,
Ante oculos cerno, memoret forsitan mihi causas.

Dic juvenis, coràm, quo nomine dicta sit, urbem
Quam video? resonant cur & sub turribus æra
Tinnula? quid strepitus sibi vult clangorq; tubarum?
Tibia multiples cur fundit ad æthera voces?

AUT. Cuncta equidem referam tibi, quæ mihi nota, Viator,
Nostris (vera canam) dictis modò credulus esto.

Urbem quam lustras oculis **SERVESTA** vocatur,

Quod

Quod traxit dubio nomen de nomine SEHRVEST,
 Aut Sorabûm proprio retulit de nomine nomen,
 Innumera hîc cultæq; domus, facunda virorum
 Ingenia, antiqui mores, hîc copia rerum,
 Hîc Zythum coquitur generosum, Nectaris instar,
 Hînc felix ferme urbs toti notissimâ mundo,
 Hîc propriam sedem jam gaudet habere RVDOLPHVS,
 Ascanius Themidos cultor, metuensq; IEMOVÆ,
 Adde hanc syncerâ quoq; religione teneri, &
 Sacris (vera loquor (de fontibus Israël
 Manentes rivos, laticesq; haurire salutis.
 Hæc alit eximio præstantes corpore nymphas,
 Quæ formâ superent Venerem, Cressamq; Ariadnem
 Vultibus, ingenio, cultu, verbis & amore:
 Sunt illis oculi tales, quibus ignea cedant
 Sidera, flaventes crines, & eburnea cervix,
 Oraq; nativo vincant quæ clara pudore
 Puniceos flores, auroræ ignemq; rubentem.
VIAT. Hoc audire sat est juvenis, dic amplius unde
 Sit fremitus nec non plausus clangorq; tubarum?
AVT. Hæc quoq; mox addam, gressum modò siste Viator,
 Nec te poeniteat dictis advertere nostris
 Aures, forsan & hæc olim meminisse juvabit:
 Propterea inceptum pergam pertexere dictis.
 Hîc Sponsus DANIEL volvens, sub pectore læta,
ALBERTVS, juvenis viridi vernante juventa,
 Qui Clarii claras fontis sudavit ad vndas,
 Quem sacra Pallas amat, docuit quem blandus Apollo,
 Quem vitæ integritas multùm commendat honestæ,
 Conscendit templum, charis comitatus amicis,
 Huic bini proceres solito de more jugales
 Addunt se socios, sequitur studiosa juvenus,
 Turbaq; præterea multorum immensa virorum.

B

Hunc

Hunc mox ad templum comitatu Sponsa decoro,
Cui nomen Gemmæ de nomine MARGARIS ortum est,
Insequitur, læto declarans gaudia vultu.
Ac veluti Nymphas superat collotenus omnes,
Ipsa Diana, choros sylvis si exercet amœnis:
Sic Sponsa ornatu & formâ supereminet omnes.
Occiput aurato pictum velamen acantho
Ambit, porrectam frontem diademaq; honorat.
In templum postquam ventum (res optima visu)
Constitit ante Deum, Christi loquiturq; minister
Connubii edicit leges servandaq; jura:
Alternam spondere fidem, spondere salutem,
Tutelamq; jubet, dextræ conjungere dextram,
Iurant: conjugii Sponsæ datur annulus arrha.
Ast nunc consueto cultu precibusq; peractis,
Digreditur Sponsa innuptis comitata puellis,
Quas Sponsus sequitur, nec non pia turba virorum.
Conveniunt positis jussi discumbere mensis,
Dant famuli manibus lymphas, Cereremq; canistris
Expedunt; tenerisq; ferunt mantilia villis.
Pars epulis onerant mensas, pars pocula ponunt,
Inq; cavas pateras spumantia vina refundunt.
Ante diem clauso componat vesper Olympo,
Omnia quam longo numerare hæc ordine possem,
Fit strepitus, lætam vocemq; per ampla volutant
Limina, nunc Baccho dulcissima pocula levantur.
Optati thalami sic sic celebrantur honores.
VIAT. Quas ego nunc memori solvam tibi pectore grates,
O juvenis & siquidem votis precibusq; favendo
Nostris, cuncta mihi, volui quæ, ritè dedisti:
Certè nemo fuit te nunc mihi gratior unquam,
Te sine nemo quidem; Pallas licet ipsa fuisset
Aut Venus, aut alius, quisquam de gente Deorum,

Hoc

3

Hoc maiore meam donasset munere mentem,
Quam tute ipse, mihi venerande o semper amice.
Ast mihi cum extemplo peragenda negotia restant,
Et fessus cursu, ut cernis, frigusq; per unguis
Labitur; invitus te dulcis amice relinquo.
AVT. Si placet, oro, mane mecum sub sede placenti,
Sunt nobis tepidi nitidissima fulcra cubilis,
His recuba, teq; aspectu ne subtrahe nostro.
Vndiq; namq; via est densatis aspera dumis,
Et lapidosa nimis, varijs & strata periclis:
Præterea noctis iam muta silentia lucem
Ex nostris rapiunt oculis, Phœbeque quadrigis
Invehitur, suadentque cadentia sidera somnum.
VIAT. Haud moror in terris vestris iam suavis amice
Longius, hora nimis brevis & breve tempus eundi est,
Ast juvenis subito cum instruetis ipse propinques
Ædibus innumero luxu, quibus alma iugalis
Gaudia ducuntur lecti, mox dicito nuptis:
Hæc optat vobis notus de pectore amicus;
Eveniant tibi Sponse dies anni que triseclis
Nestoris, & Sponsæ Cumanæ virginis atas:
Sit socialis amor vobis: discordia, lites
Tartarei Ditis fugiant, imæque cavernas
Terræ possideant, vos fata secunda gubernent.
Vivite tranquillæ placidissima gaudia vitæ,
Si Deus ipse finit (quia ab illo cuncta reguntur)
Vivite longævum per secla sequentia tempus,
Vivite concordēs, ceu vivit turtur amicâ
Cum sociâ suavis, Bellona tumultibus absit:
Adsit at una fides, constantia, & una voluntas,
Quod Sponsus cupit, hoc optet quoque femina: namque
Res confirmat amor parvas, discordia demens
Res perdit magnas, hæc firmat at illa refellit.

B 2

Sponsa

Sponsa amet eximium pietatis laude maritum,
Et quacunq; potest consortis parte salutem
Quærere, non parcat duros tolerare labores.
Sponsus consortem fidus non deserat unquam,
Debita sit dulci compar in amore voluntas.
Innumerâ faciat Sponsum pia prole parentem
Conjux: & largis fortuna serena quadrigis
Affluat ambobus, sint & tot gaudia vobis,
Lilia quot flavi producunt tempora Veris,
Germina quot profert maturis solibus æstas,
Autumnusq; botros, & hyems hirsuta pruinas,
Post socialis amor, thalamo qui nectit amantes,
Non dissolvatur gelidæ nisi tempore mortis.
AVT. En ibo monitis parens, tua jussa libenter
Execuar, ac in me mora non erit ulla, VALETO.

*Honoris ergo scriptus à Iohanne
Splitbutio Hoimensi Anhaltino.*

ALIVD.

Vrosa cœlesti surgens ab rore per hortos,
Spinis horrenti caudice tecta licet:
Multis est pueris, multis est grata puellis,
Dum viget atq; nouo lata rubore nitet:
Hæc eadem, Phœbo vivum minuente colorem,
Dum cadit, & putri spirat odore gravis;
Nulli jam juveni, nulli jam grata puella est,
Et, non attingi pollice digna, jacet.

Sic

Sic qua innupta manet virgo, quæ ancilla domiq;
Maternis semper cogitur esse focis:
Et se vult thalamo nunquam sociare jugali,
Dum viret & succi, ceu rosa, plena, nitet:
Hæc, ubi flaccescunt sibi membra decora juventa,
Lustra q; jam fuerint multiplicata, sedet.
Illius & nullus minimo vel flagrat amore,
Floridus aut juvenis, decrepitusvè senex.
Quare age, dum vobis ridet flos integer Hebes,
Dumque licet vestris utier usque bonis:
Iungere MARGARIDAE, DANIEL AL-
BERTE, pudica:
MARGARIS ALBERTO jungere lat a tuo,
Namq; ulmo vitis sicut viduata marito,
Extentis uvvis non bene surgit humo.
Sic nisi lege sacrâ juveni sociata puella,
Non potis est sobolem connumerare suam.
Ast quos legitimi sociârunt fœdera lecti,
Isacide his proles seminis instar erit.
Quod quò contingat vobis, & longa nepotum
Vos maneat series, pectore & ore precor.

Honoris ergo F.
Daniel V Valstorpius junior
Serveſt.

B ;

ALIVD.

Actenus exequias & tristia carmina vul-
 tu
Lugubri & fletu cecinit sibi quisq; suisq;
 Quos rapuit fatum, quos funere mersit acerbo
 Atra dies, turbata quies, sublata voluptas:
 Dicere jam bona verba iuvat, linguisq; favere,
 Dum tibi prae terita Daniel suavissime vitâ
 Latior exurgit vivendi & pulchrior ordo.
 Hinc Heliconiades tantarum in munere laudum
 Ingeminant plausum Musa, facilisq; Minerva
 Sponte sua Sponso mittit sua munera, versus.
 Dicite Pierides mea munera, dicite Musa
 Insignem formâ Sponsum, qua solus amantes
 Tantum alios superat, quantum Sol sidera, quantum
 Claruit ante alias Romana potentia gentes:
 Nonne vides vultum? & rosei decus oris honestum?
 Quo primis sollar sacras Aganippidos undas
 Ingenio genioq; valens gustavit ab annis.
 Dicite Pierides mea munera, dicite Musa
MARGARIN insigni candore fideq; potentem,
 Qualis qua conchis, famâ mihi teste, marinis
 Margaris extrahitur candore polita, valore
 Insigni constans, summo laetore probata.

Toxica

Toxica ut haec pellit, malesanaq; tela veneni
Vt fugat, utq; hominem servatq; & subleuat, utq;
Sape laborantem sic decernente lehorva
Liberat, ut post sit mens sana in corpore sano;
Sic tua te DANIEL suavissime MARGARIS
Auxilio suffulta Dei solabitur, atq; (almi
Corda salutaris medicamine muniet, ut sic
Prole torus, candore domusq;, & amore beetur.
Claudite Pierides finemq; imponite Musae,
Sufficit exili | auca hac cecinisse Camæna,

Christianus Moldenhauerus
Bernburgensis.

F I N I S.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Christoph Meibner
Herausgeber

F I N I S

Fc 1249.
gn

ULB Halle

3

003 422 747

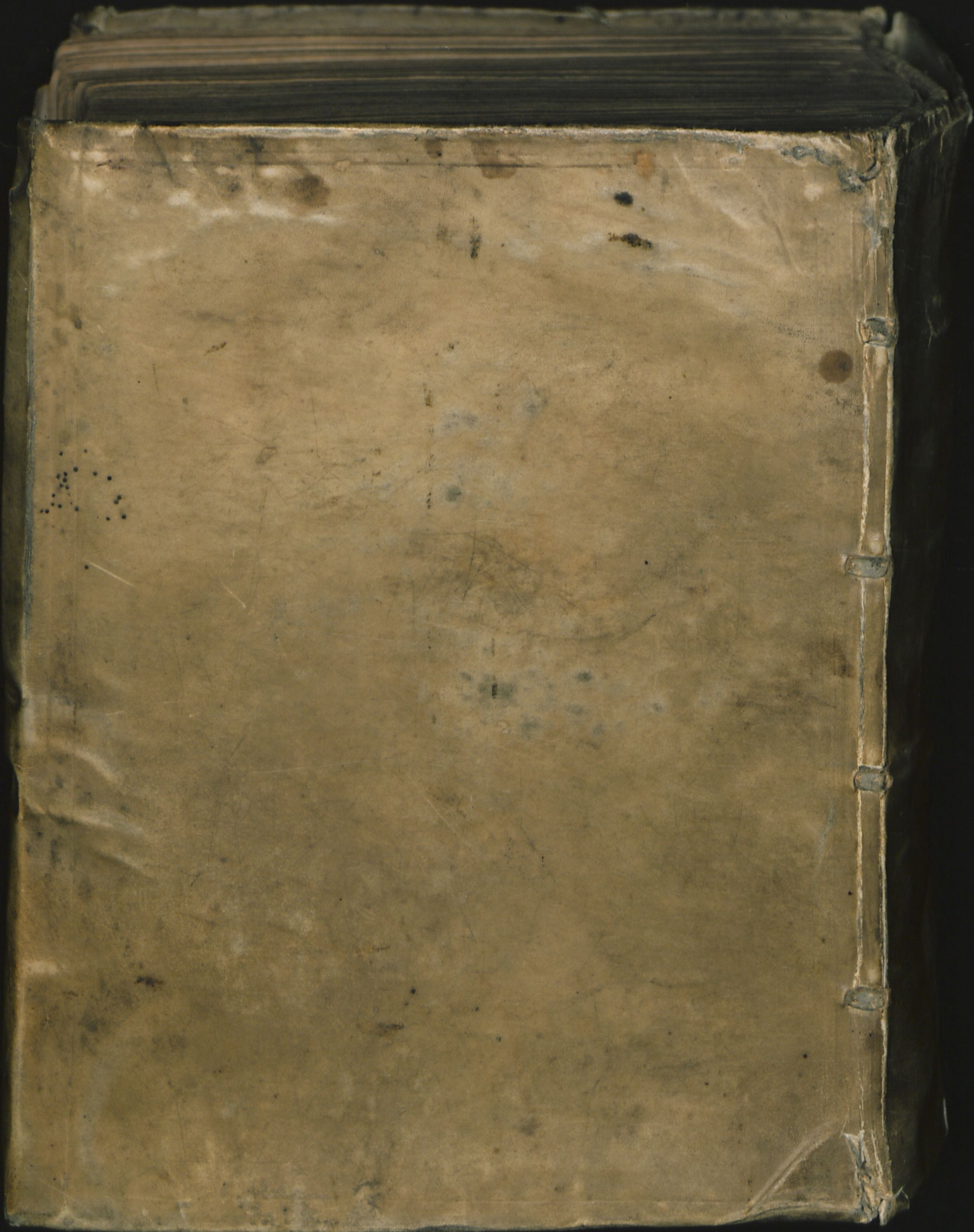
Bitte noch kein
Sammelbd. verwenden

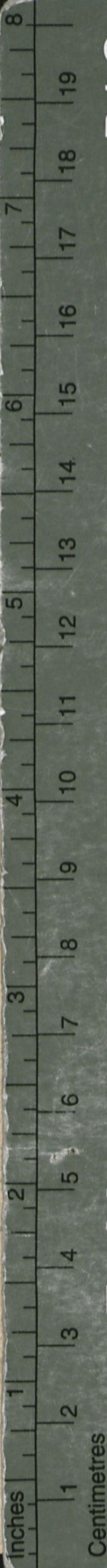
nach Ausleihe
an Retro-Ecke

OK

Zurück!

VD 17

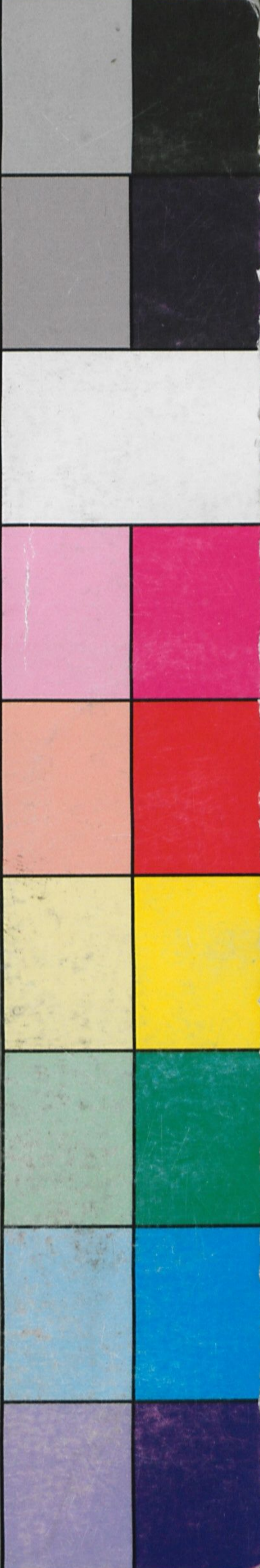

B.I.G.

Farbkarte #13

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

XIII.

D R E M

gii

SSIMI,

QVE IVVE.

NIELIS, LL.

ni, prudentissimi-

nnis Alberti,

ebii Præ-

onfi:

MAE, MO-

QVE VIRGI-

TAE, HONE-

viri, Dn Iohannis

Servestani pri-

orizæ, relictae

nsæ.

apprecationis

præceptoribus

suum cuius-

men est ad-

am.

S T AE,

lcer, Anno 1608.

